

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ธรรมชาติวรรณคดีไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๑) ความหมายของ “พยัญชนะต้น”

พยัญชนะต้น คือ พยัญชนะตัวแรกที่ประสมกับสระทำให้อ่านออกเสียงแปรไปต่าง ๆ เช่น “โรงเรียน” พยัญชนะต้นของพยางค์แรก “โรง” คือ “ร เรือ” เป็นต้น

๒) คำที่มี “ร” เป็นพยัญชนะต้น

การอ่านคำที่มี ร เรือเป็นพยัญชนะต้น เวลาอ่านออกเสียงจะกระดกลิ้น เช่น

รวดเร็ว	รองรับ	โรงเรียน	เรื่องราว	เร้าร้อน
รุกราน	ร่มรื่น	รื้อรอย	รื่นรมย์	รุ่งโรจน์
รวบรัด	เรียงราย	ริบหรี่	โหรงเหรง	หรรุหรา

- ประโยคที่ ๑ เรไรขึ้นรถไปโรงเรียน
- ประโยคที่ ๒ เรือเร็วรับรับผู้โดยสาร
- ประโยคที่ ๓ น้องรับรู้เรื่องราวโดยเร็ว
- ประโยคที่ ๔ รัชนีรอรับรูปถ่ายที่เรือนไทย

๓) คำที่มี “ล” เป็นพยัญชนะต้น

การอ่านคำที่มี ล เป็นพยัญชนะต้น เวลาอ่านให้อ่านปกติ ไม่กระดกลิ้น เช่น

ลาภลอย	ลั่นหลาม	หลุกหลิก	หลบหลีก	ละลาน
หลากหลาย	ลิลิต	ลบเลือน	หลายเหลี่ยม	ลับไหล
หล่อหลอม	หละหลวม	แหล่งหล้า	เหลือหลาย	ลิปลิว



- ประโยคที่ ๑ ลิงวิ่งเล่นไล่กันจมนโคลน
- ประโยคที่ ๒ ว่าวจุฬาลอยสูงลิปลิว
- ประโยคที่ ๓ ลีลาถูกล่อลวงล้มละลาย
- ประโยคที่ ๔ มาลินลื่นลื่นต้องล้างเลือด

๔) คำที่มี “ร” และ “ล” เป็นพยัญชนะต้น

ลมแรง	เลือดร้อน	ลอดรู้	หลงรัก	ล่องเรือ
หลากรส	ล้อรถ	ลูกเรา	ล่องรู้	ลากรถ
ลางร้าย	ล้ารูป	ลูกรัก	หลายเรื่อง	เลิกรบ
รุ่มล่อม	รายล่อม	เรือเหล็ก	เร้นลับ	ร้วไหล
ราบลุ่ม	รู้แล้ว	รถลาก	รักเล่น	ระลอก
ร้วไหล	ร้อยเล่ห์	รูปหล่อ	รีบลง	โรงเลื่อย

๕) การเขียนคำที่มีพยัญชนะต้น ร ล

การเขียนจะต้องรู้ความหมายของคำ จึงสามารถเขียนได้ถูกต้องตามใจความต้องการสื่อสาร เช่น

คำที่มี ร	ความหมาย	คำที่มี ล	ความหมาย
รัก	ชอบอย่างผูกพัน พร้อมด้วยความชื่นชมยินดี	ลัก	ลอบทำในสิ่งที่ไม่ได้รับอนุญาต
รำ	พ้อน, ผงเยื่อเมล็ดข้าวสาร	ล่ำ	ลักษณะนามเรียกสิ่งที่ยาวกลม เช่น อ้อย ๑ ล่ำ
รุก	ล้วงล้ำเข้าไป	ลุก	เคลื่อนขึ้นจากที่นั่งหรือท่านอน

๖) บทร้อยกรองคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

นักเรียนชอบล้อเลียน
 ลีลาอย่างอรวิ
 พวกเราเล่าเรื่องราว
 ไปไร่วิ่งไล่หลง
 ลมโชยโรยกลิ่นอวล
 รื่นรมย์ชมลวดลาย
 ของรักใคร่ลอบลัก
 เรือล่องร้องประวิง
 รักเร่เล่ห์ลมลวง
 ร่ำไรอาลัยมี
 เรไร้องจำเรียง
 รูปร่างช่างชอบกล

พื้นโล่งเตียนเลียนเรียบดี
 เราเริงรื่นสิ้นลุ่มลง
 ร้องเพลงลาวครวชมดง
 ร้องเรียกเพื่อนเลื่อนลอยหาย
 มาลีล้วนงามเรียงราย
 วิไลลักษณ์น่ารักจริง
 ลูกถนนักนะลูกสิง
 เหล่านักเลงเร่งราวี
 ดอกโรยร่วงปวงมาลี
 มาโลมเล่าเราร้อนรน
 ลองไล่เสียงเสียงสับสน
 คนเรียบเรียงเลี้ยงแล้วเอย